

بسم الله العلیّ الأعلى

هذا كتاب من لدى العبد الى الذي سافر الى الله و كان من المهاجرين في اللوح المذكور الى ان دخل السجن هذا المقر الذي فيه نزل البلاء من سحاب القضاء في كل حين ان يا عبد طوبى لك بما مستك الشدايد في سبيل الله و احتملت المشقة في طرق رضائه و توجهت الى شطر الذي قد كان الوجه عن افق الحزن فيه مرتيا ان استقم على حب مولاك و لا تحزن عما ورد عليك ان اصبر ثم اصطر انه يوفى اجور الذين هم صبروا تلقاء الوجه و انه كان على كل شيء قديرا قل
اي رب انا الذي توجهت الى شطر رضائك و الطافك و قصدت حرم امنك و امانك اذا لا تحرمني عما عندك ثم قدر لي ما يقربني اليك و ينقطعني عن دونك لانك قد كنت على كل شيء محيطا

ای عبد مهاجر بشنو ندای این عبد مسجون را و شکر کن محبوب عالمیان را که بعرفانش فائز شدی و از شمال وهم بیمین یقین وارد گشتی و در سبیل رضایش از راحت گذشتی و بشطر عنایتش توجه نمودی و بر مشقتهای وارده صابر بودی جمیع این مراتب از فضل پروردگار عالمیانست چه که اگر اریاح عنایت که از یمین فضلش در هبوط عباد را اخذ نماید احدی برضایش موفق نشود و بعرفانش فائز نگردد چنانچه مشاهده می شود بسی از عباد که لیالی و ایام منتظر حق بوده اند و بعد از ظهور احدی بعرفانش فائز نشد الا من شاء ربک لذا باید این عباد در کلّ حین فضل بدیعتش را شاکر باشیم و از او توفیق طلب نمائیم که بر حبش مستقیم باشیم و از دونش منقطع عنقریب ایام عمر باخر رسد و جمیع ما بندگان در تحت تراب مأوی گیریم و در آن مقرّ جز عنایت او معینی نه و مونسى نخواهد بود غنی و فقیر عالم و جاهل عزیز و ذلیل کل در آن مقرّ تفرید بیک قسم درآیند و امتیازات و افتخارات عالم ملکّیه بالمرّه مرتفع شود و هیچ چیز در آن محل بکار نیاید مگر بدایع فضلش پس باید از خدا بطلبی که از فضل و عنایتش محروم نمائیم و از کوثر رحمتش بی نصیب نگردیم و در این چندروزه فانیه از ذکرش غافل نشویم و بدونش توجه نمائیم در حین نزول شداید و بلایا صابر باشیم و در موارد نعمت و رخا شاکر و الروح علیک و علی الذین هم توکلوا علی الله الفرد الواحد الأحد الصمد المقتدر المهیمن القیوم و الحمد لله الملك المقتدر المحبوب